

неговата мъдростъ) и дѣто са е приготвяла за него богата жатва. Когато Теофилактъ, — който назначилъ Кирила за управителъ на своятъ дворъ, който му далъ позволѣние да влиза когато и да пожелае въ царските палати и който го обичалъ отъ сичкото си сърце, — му предложилъ да го ожени за своята кумица, то бѣдщиятъ апостолъ му отговорилъ, че „не желае нито почести, нито богатства“, защото учението е заняло сичкото негово сщество. Скоро послѣ това Кирилъ привлялъ калугерски чинъ и билъ назначенъ за библиотекаринъ въ патриаршеската библиотека, която са намирала въ черковата на св. София. Но тая служба била напустена отъ него твърде скоро. Причината, която е накарала Кирила да остави не само библиотеката, но и Цариградъ и да са скрие въ единъ отъ манастирете, е неизвѣстна. Изъ сичко са види, че Кирилъ, който е билъ чистъ и честенъ, не е можѣлъ да глѣда онзи развратъ, който е царствувалъ въ онова време не само въ императорския дворецъ, но и между духовенството. Но императоръ Михаилъ употребилъ сичките си сили да намѣри Кирила и да го доведе изново въ Цариградъ. По думите на единъ отъ источниците, когато Кирилъ са вжрналъ въ Цариградъ, то пожелалъ да бѣде професоръ на философията и „да учи не само гръците, но и чужденците.“ Кажете ни, молиме ви са, какъ разбирате вие тие думи? Ние видиме въ тѣхъ още едно доказателство, че Кирилъ е ималъ славянско сърце, което го е накарвало да болѣе за своите непросвѣщенни братия и което му е давало поводъ да имъ бѣде полезенъ.

Въ това време Кирилъ е ималъ вече случай